

**Univerzita Hradec Králové – Pedagogická fakulta
Katedra kulturních a náboženských studií**

Hodnocení bakalářské práce

Posudek vedoucího práce

Jméno autora: Nikola JOŠTOVÁ

Název práce: Liturgie a společenství. Emocionální prožitky člověka v pokoncilní liturgii

Vedoucí práce: PhDr. Radek Martinek, PhD.

Téma práce: Téma předkládané bakalářské práce je ze své podstaty interdisciplinární, snaží se totiž postihnout základní rovinu teologickou s přesahem do psychologických oborů. Téma společenství (*communio*) bylo liturgickou konstitucí *Sacrosanctum concilium* uvedeno v život důrazem na "aktivní účast" věřících v (katolické) liturgii (*participatio actiosa*). Práce se snaží alespoň v základních rysech popsat problematiku společenství z hlediska psychologie, včetně postihnoutí rozdílů mezi jejími jednotlivými směry.

Jazyková a stylistická úroveň práce: vcelku uspokojivá; autorce se však v textu nepodařilo udržet jednotnou literární úroveň, čtení textu totiž znesnadňují hutné faktografické pasáže (a tudíž jazykově chudší) střídané s příliš subjektivně laděnými částmi (s větším množstvím hovorových obrátů), argumentačně ne vždy dostatečně podloženými. Některé subjektivně laděné pasáže působí na čtenáře dokonce až přehnaně pateticky (devótně). Příležitostně se objevují i příliš kostrbatá a bezobsažná souvětí či textové pasáže. Některá až příliš strohá vyjádření působí ve výsledku značně nešťastně ("Protikladem k NSDAP může být právě liturgie", s. 30).

Rozsah práce: 52 s.

Použitá literatura a citace v textu: 61 knižních titulů + 11 internetové zdrojů. Literatura bohužel nebyla seřazena abecedně, příležitostná nedůslednost způsobu citací (zvláště v poznámkovém aparátu). U církevních dokumentů často chybí bližší odkazy (články, kánony, paragrafy).

Použité metody: Autorka se snažila téma práce strukturovat do jednotlivých kapitol. Po obecném úvodu následuje kapitola o liturgii a rituálu, včetně pokusu o historický exkurz rozvoje liturgie s důrazem na společné či komunitní prožívání. Následuje kapitola o symbolech v liturgii (škoda, že chybí obecné vysvětlení symbolu) - sem by možná lépe odpovídalo i zařazení kapitoly 3.1 "Liturgické úkony" - a o rozmanitém způsobu slavení v různých kulturách a komunitách (právě tohle zohledňuje významným způsobem liturgická konstituce SC). Samostatnou kapitolou je snaha o "aktualizaci" liturgie na Druhém vatikánském koncilu a rozvedení již zmiňované "aktivní účasti věřících" (kap. 3.2). Autorka pokračuje kapitolou o liturgii v životě (dnešního) člověka a důrazu na společenství a společné prožívání i s přesahem do "liturgie všedního dne" (kap. 4.2.). V závěrečné části se snaží postihnout psychologický, resp. terapeutický rozměr účasti člověka v (pozitivně naladěném) společenství a zapojením jeho osobitostí. Vcelku kontinuální myšlenkovou linii však mohla autorka vzájemně lépe provázat. V anotaci inzerované analýzy osobnostem, jež formovaly duchovní klima 20. století ve vztahu k liturgii církve (potažmo k liturgické reformě), omezila autorka pouze na shrnutí historického rázu ve vztahu k emocionálnímu rozměru liturgie (s.

40), osobnostem 20. století však již samostatnou kapitolku nevěnovala, byť jsou odkazy na ně alespoň zmíněny v textu (Guardini, Bouše aj.).

Formální stránka práce: Vcelku časté typografické chyby (nejednotnost psaní velkých písmen, zvláště u náboženských termínů, absence mezer za tečkou apod.).

Celkové hodnocení, náměty a připomínky k obhajobě: Práce odpovídá požadavkům kladeným na tento typ kvalifikačních prací, nepodařilo se v ní však vytěžit hlubší potenciál pramenící z velmi zajímavého tématu, aktuálního pro současnou společnost.

Datum: 15. ledna 2018

Podpis